

EEN GEZAMENLIJKE BOODSCHAP VOOR DE BESCHERMING VAN DE SCHEPPING

Al meer dan een jaar ervaren we allemaal de verwoestende gevolgen van een wereldwijde pandemie - wij allemaal, arm of rijk, zwak of sterk. Sommige waren beter beschermd of kwetsbaarder dan andere, maar door de zich snel verspreidende infectie waren we afhankelijk van elkaar in onze pogingen om veilig te blijven. We realiseerden ons dat, door deze wereldwijde ramp het hoofd te bieden, niemand veilig is totdat iedereen veilig is, dat onze acties elkaar echt beïnvloeden en dat wat we vandaag doen van invloed is op wat er morgen gebeurt.

Dit zijn geen nieuwe lessen, maar we hebben ze opnieuw onder ogen moeten zien. Mogen we dit moment niet verspillen. We moeten beslissen wat voor wereld we willen nalaten aan toekomstige generaties. God gebiedt: 'Kies het leven, zodat jij en je kinderen leven' (Dt 30:19). We moeten ervoor kiezen om anders te leven; we moeten het leven kiezen.

September wordt door veel christenen gevierd als het seizoen van de schepping, een gelegenheid om te bidden en voor Gods schepping te zorgen. Terwijl wereldleiders zich voorbereiden op een bijeenkomst in november in Glasgow om te beraadslagen over de toekomst van onze planeet, bidden we voor hen en overwegen welke keuzes we allemaal moeten maken. Daarom roepen we als leiders van onze kerken iedereen op, ongeacht hun geloof of wereldbeeld, om te proberen te luisteren naar de roep van de aarde en van mensen die arm zijn, hun gedrag te onderzoeken en zinvolle offers te brengen voor het welzijn van de aarde die God heeft ons gegeven.

Het belang van duurzaamheid

In onze gemeenschappelijke christelijke traditie bieden de Schrift en de heiligen verhelderende perspectieven om zowel de realiteit van het heden als de belofte van iets groters dan wat we op dit moment zien, te begrijpen. Het concept van rentmeesterschap – van individuele en collectieve verantwoordelijkheid voor onze door God geschonken gave – vormt een essentieel uitgangspunt voor sociale, economische en ecologische duurzaamheid. In het Nieuwe Testament lezen we over de rijke en dwaze man die grote rijkdom aan graan opslaat terwijl hij zijn eindige einde vergeet (Lc 12,13-21). We horen van de verloren zoon die zijn erfenis vroeg in ontvangst neemt, alleen om het te verkwisten en honger te lijden (Lc 15,11-32). We worden gewaarschuwd om op korte termijn en schijnbaar goedkope opties te gebruiken om op zand te bouwen, in plaats van op rotsen te bouwen zodat ons gemeenschappelijke huis stormen kan weerstaan (Mt 7,24-27). Deze verhalen nodigen ons uit om een bredere blik te werpen en onze plaats in het uitgebreide verhaal van de mensheid te erkennen.

Maar we hebben de tegenovergestelde richting gekozen. We hebben ons eigen belang gemaximaliseerd ten koste van toekomstige generaties. Door ons te concentreren op onze rijkdom, merken we dat lange termijn activa, inclusief de overvloed van de natuur, uitgeput raken voor korte termijn voordeel. Technologie heeft nieuwe mogelijkheden ontvouwd voor vooruitgang, maar ook voor het vergaren van ongebreidelde rijkdom, en velen van ons gedragen zich op manieren die blijken geven van weinig zorg voor andere mensen of de grenzen van de planeet. De natuur is veerkrachtig, maar toch delicaat. We zijn al getuige van de gevolgen van onze weigering om het te beschermen en te behouden (Gn 2.15). Nu, op dit moment, hebben we een kans om ons te bekeren, om ons vastberaden om te draaien, om in de tegenovergestelde richting te gaan. We moeten vrijgevigheid en eerlijkheid nastreven in de manier waarop we leven, werken en geld gebruiken, in plaats van zelfzuchtig gewin.

De impact op mensen die in armoede leven

De huidige klimaatcrisis spreekt boekdelen over wie we zijn en hoe we Gods schepping zien en behandelen. We staan voor een harde rechtvaardigheid: verlies van biodiversiteit, aantasting van het milieu en klimaatverandering zijn de onvermijdelijke gevolgen van onze acties, aangezien we gretig meer van de hulpbronnen van de aarde hebben verbruikt dan de planeet kan verdragen. Maar we worden ook geconfronteerd met een diep onrecht: de mensen die de meest catastrofale gevolgen van deze misstanden dragen, zijn de armsten op aarde en zijn het minst verantwoordelijk voor het veroorzaken ervan. We dienen een God van gerechtigheid, die scheidt in de schepping en elke persoon scheidt naar Gods beeld, maar ook de roep hoort van mensen die arm zijn. Dienovereenkomstig is er een aangeboren roep in ons om met angst te reageren wanneer we zo'n verwoestend onrecht zien.

Vandaag betalen we de prijs. Het extreme weer en de natuurrampen van de afgelopen maanden onthullen ons opnieuw met grote kracht en tegen hoge menselijke kosten dat klimaatverandering niet alleen een toekomstige uitdaging is, maar een onmiddellijke en dringende kwestie van overleven. Wijdverbreide overstromingen, branden en droogtes bedreigen hele continenten. De zeespiegel stijgt, waardoor hele gemeenschappen gedwongen worden te verhuizen; cyclonen verwoesten hele regio's en verwoesten levens en middelen van bestaan. Water is schaars geworden en de voedselvoorziening is onzeker geworden, wat leidt tot conflicten en ontheemding voor miljoenen mensen. We hebben dit al gezien op plaatsen waar mensen afhankelijk zijn van kleinschalige landbouwbedrijven. Tegenwoordig zien we het in meer geïndustrialiseerde landen waar zelfs geavanceerde infrastructuur buitengewone vernietiging niet volledig kan voorkomen.

Morgen kan erger zijn. De kinderen en tieners van vandaag zullen met catastrofale gevolgen te maken krijgen, tenzij we nu de verantwoordelijkheid nemen, als 'medewerkers van God' (Gn 2,4-7).

1st September 2021

Ecumenical Patriarch
Bartholomew

Pope
Francis

Archbishop of Canterbury
Justin